

видѣть на лице-то му, и дрехы-тъ му
 30 станѣхъ бѣлы и блистаехъ. И ето двама
 31 чловѣци ся разговаряхъ съ него, и тѣ
 бѣхъ Моисей и Ілія, които ся явихъ въ
 32 славу, и говорѣхъ за смръть-тъ му, коя-
 то имаше *той* да испълни въ Іерусалимъ.
 33 А Петръ и онѣзи които бѣхъ съ него,
 бѣхъ отеготени отъ снѣгъ, и когато ся
 разбудихъ, видѣхъ славу-тъ му, и два-
 34 ма-та мѣжѣ стоящы-тъ съ него. И ко-
 гато тѣ ся раздѣлихъ отъ него, Петръ
 рече Іисусу: Наставниче, добръ е да сме
 35 тука: и да направимъ три шатры, еднъ
 за тебе, и за Моисея еднъ, и еднъ за
 36 Ілія; безъ да знае що дума. И когато
 казуваше той това, дойде облакъ, и засѣ-
 ни ги; и уплашихъ ся *ученицы-тъ* като
 37 влѣзохъ тѣ въ облакъ-тъ. И станъ гласъ
 изъ облака и казуваше: "Тойзи е Сынъ ми
 38 възлюбленный-тъ; *ш*него слушайте. И ка-
 то станъ гласъ-тъ, намѣри ся Іисусъ са-
 мичѣкъ. И *ш*тѣ мълкнѣхъ, и никому не
 39 казахъ въ онѣзи дни нищо отъ това що
 видѣхъ. А *а* на другый-тъ день, когато
 40 слѣзохъ отъ горъ-тъ, срѣщѣхъ го народъ
 много. И ето, чловѣкъ нѣкой отъ народа
 41 извика и казуваше: Учителю, молихъ ти
 ся, погледни на сына ми, защото ми е
 42 единокоренъ. И ето духъ го прѣхвѣща и
 43 отведѣхъ пици, и кѣса го така щото той
 ся зашѣпа, и като го смаже, едвамъ съ
 44 отмахнува отъ него. И молихъ ся на твои-
 45 тѣ ученицы да го испадятъ, и не могахъ.
 46 А Іисусъ отговори и рече: О роде неувѣр-
 47 ный и развращенный, до кога ще бѣдѣ
 съ васъ, и ще вы търпѣхъ? Доведи *ми* сына
 48 си тука. И той още като идѣше, трѣшнѣхъ
 го бѣсъ-тъ, и го покжеа; а Іисусъ запрѣ-
 49 ти духу нечистому, и испѣли момче-то, зѣ
 50 даде го на бащѣ му. И удивяхъ ся
 51 всички на величіе-то Божіе. И когато ся
 52 всички чюдѣхъ на всичко това що пра-
 вѣше Іисусъ, той рече на ученицы-тъ си:
 53 "Вложѣте вы въ уши-тъ си тѣзи словеса;
 54 защото Сынъ чловѣческій ще бѣде прѣ-
 55 даденъ въ чловѣчески рѣцѣ. Но *а* тѣ не
 разумѣвахъ тѣзи рѣчѣ, и покрита бѣ отъ
 56 тѣхъ, за да ѣхъ не разбержѣтъ; и боехъ ся
 57 да го попытать за тѣзи рѣчѣ. И *а* влѣзе
 58 въ тѣхъ помысль такъвъ: Кой ли отъ
 59 тѣхъ ще е по голѣмъ. А Іисусъ като
 60 видѣ помысль-тъ на срдце-то имъ, зѣ
 61 *о*но дѣте, и постави го при себе си; И
 62 рече имъ: "Който пріеме това дѣте въ
 мое-то име, мене пріима; и койго пріеме
 мене, пріима того който мя е прово-
 дилъ; *а* защото който е най малѣкъ ме-

жду всинца вы, той ще е голѣмъ.
 49 А *а* Іоаннъ отговори и рече: Наставни-
 че, видѣхмы нѣкого си който изгоняваше
 бѣсове съ твое имя, и понеже не слѣду-
 50 ва съ насъ възбранныхъ му. И рече му
 Іисусъ: Недѣйте му възбранява; защото
 51 *а* който не е противу насъ, отъждѣ насъ е.
 52 И когато ся испѣлихъ дни-тъ *а* да ся
 вѣзнесе, той утврди лице-то си да *а*хъ
 53 тува къмъ Іерусалимъ. И отпрати прѣдъ
 себе си вѣстители, които отидохъ и влѣ-
 54 зохъ въ село Самарянско да му пригото-
 55 вятъ *мѣсто*. Но *а* тѣмъ го *а*не пріяхъ, за-
 щото лице-то му бѣ на пѣтуваніе къмъ
 56 Іерусалимъ. И като видѣхъ *това* учени-
 57 цы-тъ му Іаковъ и Іоаннъ, рекохъ: Го-
 споди, искашь ли да речемъ да слѣзе огнь
 58 отъ небе-то, и да ги истрѣби, *а*като стори
 59 Илія? А той ся обѣрнѣ, та имъ запрѣ-
 60 ти и рече: Вы на кой сте духъ не знаете:
 61 *а* Защото Сынъ чловѣческій не е дошелъ
 да погуби души чловѣческы, но да спасе:
 62 и отидохъ на друго село.
 63 А *а* като вѣрѣхъ, рече му нѣкой си
 въ пѣтъ-тъ: Господи, ще дойдъ вслѣдъ
 64 тебе дѣто и да идешъ. И рече му Іисусъ:
 65 Лисицы-тъ дѣла имать, и птицы-тъ не-
 бесны пѣвзѣа; а Сынъ чловѣческій нѣма
 66 дѣ главѣ да подклони.
 67 А на друго *а* рече: Вѣрви вслѣдъ ме-
 68 не: а той рече: Господи, дозволи ми да
 69 идъ цървомъ да погребѣхъ бащѣ си. А Іи-
 70 сусъ му рече: Остави мъртвы-тъ да по-
 грѣбѣхъ мъртвы-тъ си; а ты иди та про-
 повѣдуй царство-то Божіе.
 71 Рече и другъ: *а* Ще дойдъ вслѣдъ тебе,
 72 Господи; но цървомъ дозволи ми да ся
 73 опростѣхъ съ домашны-тъ си. И рече му
 74 Іисусъ: Никой който е турилъ рѣкѣ-тъ
 75 си на рало, и гледа на задъ, не е спосо-
 бенъ за царство-то Божіе.

ГЛАВА 10.

1 Слѣдъ това опрѣдѣли Господь и други
 седмдесятъ, *а* и распроводи ги по двама
 прѣдъ лице-то си, во всякой градъ и мѣсто
 2 дѣто имаше самъ той да иде. И казуваше
 имъ: *а* Жетва-та е много, а работници-тъ
 3 малко; за това *а* молѣте ся на Господарь-
 4 тѣ на жетвъ-тъ, да извади работници на
 5 жетвъ-тъ си. Идѣте; ето *а* азъ вы про-
 6 важдамъ като агнета въ срѣдъ вълцы:
 7 *а* Не носѣте ни кесѣи, ни тържижъ, нито
 8 обуца, *а* и никого въ пѣтъ-тъ не поздра-
 9 вайте. И *а* въ който кѣщѣ влѣзувате,
 10 цървомъ казуйте: Миръ на тойзи домъ.

и Дан. 8; 18. 10; 9.

и Мат. 3; 17.

и Дѣян. 3; 22.

и Мат. 17; 9.

и Мат. 17; 14. Мар. 9; 14, 17.

и Мат. 17; 22.

и Мар. 9; 32. Гл. 2; 50. 18;

34.

и Мат. 18; 1. Мар. 9; 34.

и Мат. 10; 40. 18; 5. Мар.

9; 37. Іоан. 12; 44. 13; 20.

и Мат. 23; 11, 12.

и Мар. 9; 38. Вѣжъ Числ. 11;

28.

и Мат. 12; 30. Гл. 11; 23.

и Мар. 16; 19. Дѣян. 1; 2.

и Іоан. 4; 4, 9.

и 4 Цар. 1; 10, 12.

и Іоан. 3; 17. 12; 47.

и Мат. 8; 21.

и Мат. 8; 21.

и Вѣжъ 3 Цар. 19; 20.

и Мат. 10; 1. Мар. 6; 7.

и Мат. 9; 37. 38. Іоан. 4; 35.

и 2 Сол. 3; 1.

и Мат. 10; 16.

и Мат. 10; 9, 10. Мар. 6; 8.

Гл. 9; 3.

и 4 Цар. 4; 29.

и Мат. 10; 12.